

Voorzitter,

We bevinden ons in het laatste jaar van deze raadsperiode. Voor ons ligt een kadernota met een financieel solide uitstraling: sluitende jaren en een reserve van ruim 33 miljoen euro. Een obees varken wordt het wel genoemd, maar om de vegetariërs niet tegen de borst te stuiten kunnen we het beter hebben over een vadsige, goed gevulde oliebol. Daar zou je wel je tanden in willen zetten, denken velen. Ook al laat Oud en Nieuw nog even op zich wachten.

Laat ons dus de tanden zetten in wat er écht toe doet: in vertrouwen, voorzieningen en de kracht van onze gemeenschap. Een dikke oliebol is goed, maar er kan best een hapje worden genomen. Neem participatie. Het college zegt samen te willen werken met inwoners. Mooi. Maar wat doen we nu echt met het budget voor bewonersinitiatieven en ons participatiebeleid? Waarom trekken raad en college niet samen de wijken in – zoals in Zeewolde – met sessies waar inwoners zelf de agenda bepalen? Wij denken aan een motie.

We moeten de democratie dus ook blijven versterken. De komst van de jongerenraad is een goede stap, maar dan moeten jongeren ook écht invloed krijgen. In beleid en in de praktijk. Wat ons betreft beginnen we bij Odeon. Dat is nu erkend als maatschappelijk vastgoed – geef jongeren daar dan ook een plek. Dat is concreet, tastbaar en duidelijk.

Voorzitter, diezelfde behoefte aan duidelijkheid geldt ook voor De Basis. In de kadernota wordt er met trots over gesproken – maar het is niet alleen rozengeur en maneschijn. We hebben het collegebericht gezien, maar zeker in een experimentjaar is het belangrijk dat we als raad goed zicht houden op de ontwikkeling. Zeker de sociale basis, zorgen voor elkaar en bouwen aan maatschappelijke samenhang is voor ons heel belangrijk. Die voornemens steunen we.

In het belang van Soesterberg zijn we blij met de toezegging van 3 miljoen euro voor VV Vliegddorp. Een meer dan terechte en welkome impuls. Investeren in woningen moet hand in hand gaan met investeringen in de samenleving. Dat geldt ook voor sportaccommodaties. Tegelijk vragen wij ons af: als we weten dat toekomstige uitbreidingen nodig zijn, waarom dat niet nu al reserveren en voorbereiden? Of wachten we op een bijdrage uit Zeist?

Over bijdrage uit Zeist gesproken: het asielzoekerscentrum op Kamp van Zeist. Ik heb het bij de behandeling van de jaarstukken ook al geroepen en dat doe ik weer. Ook de SoesterCourant schrijft erover. Het kan niet zo zijn dat Soest op zijn vingers wordt getikt terwijl Zeist profiteert. Niet Zeist vangt 400 asielzoekers op maar Soesterberg, en daarmee de gemeente Soest. Hier moet veel harder, vanuit Soest, actie op worden ondernomen. Minstens de helft van de asielzoekers op Kamp van Zeist moet meetellen voor Soest. De oproep aan Zeist is: niet alleen de vruchten plukken, maar ook vruchten delen. En als een motie u daarbij helpt, dan zullen we die indienen.

Nog zo'n heikel punt: de energietransitie. De regionale windopgave staat onder druk door het wegvallen van de defensierreinen. Daar zijn wij uiteraard zeer blij mee, maar tegelijk blijft Soest staat het uitnodigingskader en de RES als een windturbine fier overeind met de kop in de wind staan. Wat gaat u doen als u met regiogemeentes in gesprek gaat? We vragen het college om zich hierover uit te spreken.

Voorzitter, wij zijn blij dat de discussie over de rafelranden is opengebroken. Nog blijer zijn we dat er eindelijk woningen lijken te komen op het TBS-terrein. In 2021 hebben we een motie ingediend, we wachten al jaren, POS herhaalt al jaren bij gelegenheid dat er ook woningen moeten komen en nu lijken ze er te gaan komen! We ontkomen ook niet aan verder kijken naar bijvoorbeeld het gebied achter de Schans, zeker na de kritiek van het Waterschap op de plannen voor de Stadhouderslaan. Dat brengt ons bij landgoed Oude Tempel. Tempels moet je met goud bekleden. Wees minder blind voor de kritiek, maar zoek een uitweg. Een groene uitweg.

Die uitweg is gelijk een haakje richting mobiliteit. Wij komen graag in een pruttelende diesel deze kant op om deze algemene beschouwing uit te spreken. We zouden het best anders willen doen en dan klinkt de invoering van het regionale deeltweewielersysteem logisch, maar we kennen de praktijk. Overlast van deelscooters, vaak gesloopt en gedumpt op straat. Laat dus maar zitten, wij gaan wel met de deeldiesel.

Het verkeersmodel voor de regio Amersfoort stamt uit 2017, maar vormt nog steeds de basis voor belangrijke keuzes over woningbouw, bereikbaarheid en verkeersveiligheid. Het is duidelijk dat actualisatie nodig is en we steunen dit van harte. Want wie vooruit wil, moet stappen zetten of het gas van de diesel intrappen.

Voorzitter, we staan er financieel goed voor, zeker met de vadsige oliebol in de ijskast die we kunnen opwarmen. Dat geeft ruimte – voor visie, lef en keuzes die Soest en Soesterberg toekomstbestendig maken.

Dank u wel.